

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 47

гр. София, 06.01.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав, в закрито заседание на 06.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Тодоров Георги Георгиев

като разгледа дело номер № 4 по описа за 2013 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на ИАА № 10563 от гр. София срещу КОНСТАТИВЕН ПРОТОКОЛ от 21.05.2013 г. на Инспектората при ВСС, постановен по реда на чл. 60а, ал. 4 от ЗСВ, с който по заявлението за обезщетение за забавено гр.дело № 10563 от 2011 г. на СРС, има констатация, че е извън 6-месечния срок, считано от крайния акт решение №311 от 03.07.2012 г. на ВКС по гр.дело № 10563 от 2011 г..

Ищецът иска да се отмени протокола като незаконосъобразен, като претендира неимуществени вреди в размер на 1000 лв., считано от времето за забавяне на разглеждането на гр.дело № 10563 от 2004 г. на СРС за всяка година от 2004 г. до 2013 г..

Становището на ответника е, че КА не е ИАА и жалбата е недопустима. Твърди, че за да е ИАА, трябва да е акт на индивидуален, а не на колективен орган. Визира, че не е властническо волеизявление, а помощен документ. Позовава се на определение №10563 от 11.07.2013 г. на ВАС по адм.дело №9171 по описа на съда за 2013 г. I о..

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Констативният протокол е постановен по реда на Глава III а „Разглеждане на заявление срещу нарушаване правото на разглеждане и решаване на делата в разумен срок“ на ЗСВ. Видно от чл. 60, ал. 1 от ЗСВ – на разглеждане подлежат заявлениета на граждани и юридически лица срещу актове, действия или бездействия на органите на съдебната власт, с които се нарушава правото им на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, като същите следва да се попадат в 6-месечен срок от приключване на съответното производство с окончателен акт чрез

Инспектората към Висшия съдебен съвет до министъра на правосъдието.

Следователно - целта на депозиране на заявлението чрез ИВСС е да извърши по чл.60в, ал.1 от ЗСВ, освен проверка по допустимост /вкл.за срока от бм./ и да се даде становище по фактите, като се съставя по чл.60г от ЗСВ, който се изплаща незабавно на министъра и не се съобщава на молителя.

Министърът на правосъдието по чл.60е, ал.1 от ЗСВ или отхвърля заявлението, или по ал.2 при основателността определя размер на обезщетение и предлага сключване на споразумение.

Съдът констатира, доколкото настоящето производство е разделено от адм.дело №7135/2013г. по описа на АССГ с определение №5140 от 19.07.2013г. л. 46, че има и отговор на МП – писмо изх.№94-П-81 от 04.06.2013г. на Директора на Дирекция „Процесуално представителство“ МП, което е предмет на посоченото дело. Отделно със същият предмет, като настоящето, е дело №7432/2013г. видно от удостоверение на л.50.

Следователно –протоколът е задължителен документ, който съпътства заявлението на лицето по реда на глава III а, но същият е част от производството, което завършва или със споразумение, или с отказ да се уважи заявлението. Нито един от **двета акта**, с **който завършва производството** – не е ИАА и не подлежи на самостоятелно оспорване, тъй за лицето е открит пътя след като в административна процедура не е постигнато споразумение – да защити правата си по чл.2 от ЗОДОВ. С разпоредбите на чл. 2б, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 от ЗОДОВ се изключва съдебният контрол по реда на АПК от административния съд- в този смисъл определение № 10563 от 11.07.2013 г. на ВАС по адм. д. № 9171/2013 г., I о..

Следователно от аргумент на по-силното основание и междинният акт в това производство, какъвто се явява протоколът – не е ИАА. От друга страна този извод следва и от съдържанието на протокола, който не се съобщава на заявителя, тъй като се изготвя, за да улесни министъра и да послужи за неговата преценка. Включително, когато срокът не е спазен – с протокола се дава становище, без самият ИВСС да връща заявлението, тъй като актът, по заявлението следва да е на министъра. Отделно от становището –може министърът да приеме друго т.е. може в протокола да има констатация за конкретни забавени действия на съда, а министърът да не възприеме това или да приеме, че се дължат на поведението на процесуалния представител на страната. Следователно – протоколът не е ИАА, който може да се обжалва или въз основа на който могат да се претендират вреди по

реда на чл.1 от ЗОДОВ. Следва да се има предвид, че вредите, когато се сочат трябва да са следствие от конкретния акт, а не от други действия и актове, вкл. такива извършени години преди постановяването му. Самият начин на дефиниране на вредите по 1000лв. годишно за всяка година от претендиралото забавяне на гр.дело сочи, че всъщност ~~забавянето~~ не търси вреди от КП, а от забавянето на делото т.е. претенцията му е не по чл.1, по чл.2 от ЗОДОВ, по която не е компетентен да се произнесе АССГ, тъй като видно от чл.26, ал.2 ЗОДОВ тези производства се разглеждат по реда на ГПК.

На последно място – в отговора на ищеща по становището на ИВСС – същият сочи, че не приема извода на ИВСС, че протоколът не е ИАА и би следвало в същият да се отрази, че дори да не е спазил 6-месечния срок, то има право на претенция по ЗОДОВ. Отново се изнасят и данни по същество- че има забавено гр.дело. Последното също е индиция, че всъщност протоколът по никакъв начин не уврежда ищеща, няма властническо волеизявление, а дали в същия е отразено или не, че може по чл.2 от ЗОДОВ да претендира обезщетение – е ирелевантно, тъй като ИВСС съставя протокол с определени реквизити, а не предоставя правни съвети на заявителя, който като всеки един правен субект е длъжен да знае и познава законите.

Следователно – производството е недопустимо и следва да се прекрати на основание чл.159, ал.1 т.1 от АПК вр. с чл.201 от АПК вр. с чл.26, ал.2 от ЗОДОВ.

ВОДИМ СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустима жалбата и исковата молба на ~~заявител~~ от гр. София срещу КОНСТАТИВЕН ПРОТОКОЛ от 21.05.2013г. на Инспектората при ВСС, постановен по реда на чл.60а, ал.4 от ЗСВ, както и претенцията му да се осъди ИВСС за 8000лв. неимуществени вреди, следствие от забавеното гр.дело № гр.дело № ~~заявител~~/2004г. на СРС от 2004г. до 2013г..

ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

Определението може да се обжалва в 7-дневен срок с частна жалба пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: